

Thuiswerk

Enkele jaren geleden maakte de thuiswerkkoning Matthias G. furore met zijn vele gefingeerde thuiswerkbedrijfjes. Hij beloofde zijn thuiszittende cliëntèle gouden bergen om, nadat een flinke borgsom gestort was, nooit meer iets van zich te laten horen. Hoewel zijn louche praktijken inmiddels door de rechter aan banden zijn gelegd, dook zijn spook onlangs weer op in de kolommen van de Nederlandse dag- en weekbladders. Het eerst viel mijn oog op een artikel in de Volkskrant, waarin een hoge ambtenaar van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid stimulerend bepleitte van de huishoud-ekonomie: de produktie van goederen en diensten uitsluitend voor eigen gebruik. Activiteiten in de huishoud-ekonomie als verzorging van huisgenoten, doe-het-zelf-werk, tuinieren en zelf kleding maken zijn sterk in opmars, o.a. door de teruggang in besteedbaar inkomen. Daar hogere inkomensgroepen meer kennis en materialen hebben, profiteren zij meer van de opmars van de huishoud-ekonomie, zodat juist achtergestelde groepen gestimuleerd moeten worden activiteiten te ontplooiën die profijt opleveren in natura, aldus het Ministerie.

Op de voorpagina van diezelfde krant signaleerde het Sociaal Cultureel Planbureau eveneens een toename van wat wordt genoemd de „officieuze produktie”, waaronder huishoudelijk werk.

Het betreffende nummer van de Volkskrant moest ik voor nalezing echter onder de stapel oude kranten vandaan halen toen ik een nummer van Economisch Statistische Berichten doorbladerde en mijn interesse gewekt werd voor een artikel waarin ter lering en vermaak een korte introductie in de beginselen van de (met name in Amerika toegepaste!) huisekonomie gegeven wordt. De thuishouder wordt geïntroduceerd, die – daar het gezin als een geïntegreerde consumptie- en produktiehuishouding wordt gezien – probeert te bepalen hoe hij zijn tijd het beste kan aanwenden. Steeds is hij op zoek naar de combinatie van produceren en consumeren waarbij zijn nut maximaal is. Ondanks kritiek op de huisekonomie wordt gekonstateerd dat deze theorie méér dan amusementswaarde heeft. Amusementswaarde... en opeens werden een aantal dingen mij duidelijk. Zoals dat wel vaker gebeurt zweven sommige stukjes informatie doelloos rond in een leegstaand gedeelte van het geheugen, om vervolgens na het vinden van een cruciaal stukje als een legpuzzel in elkaar te vallen. Huishoud-ekonomie, officieuze produktie, huisekonom, produktiehuishouding... opeens wist ik wat deze artikelen met elkaar verbond. Het ontbreken van elke verwijzing naar het vakgebied der huishoudkunde, dat immers het thuiswerk – onder andere benamingen weliswaar – als objekt van studie heeft. Waar zijn de huishoudkundige theorieën, onderzoekingen, opvattingen en commentaren als het om de ekonomie van de huishoudelijke produktie gaat?

Het is alweer ruim een jaar geleden dat de Rotterdamse ekonom Van Raay het vak gezinsekonomie introduceerde. Waren het niet de huishoudkundigen die meenden dat die nieuwe studierichting overbodig was? Het wachten is nog steeds op het bewijs.

Moge de echte thuiswerkkoning opstaan!

V/h J. Huisman